

gennem vedkommende Anlæg eller Have, men naturligvis ikke anden Ret end den at gaa der for at passere videre ned til Stranden. Naar det endogsaa er bestemt i § 14, at man ikke har Ret til at opholde sig paa Stranden, men kun til at færdes der, kan man endnu mindre have Lov til at vige ud fra Adgangen til Stranden, gaa om i Haven eller sætte sig paa Havens Bænke eller nyde af Havens Frugter. Saa den Frygt, det ærede Medlem havde paa dette Punkt, kan jeg ganske fri ham for.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) havde en Frygt, som gik i modsat Retning, han var bange for, at den Omstændighed, at der i § 14, andet Stykke, staar, at Ophold paa den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren, skulde give Ejeren Ret til at forlange, at man skulde galoppere hen ad Stranden og ikke have Lov til at se sig om og nyde Naturens Skønhed. Der kan ved dette „Ophold“ ikke tænkes paa mindre end det, at man slaar sig ned, nyder et Maaltid der og opholder sig der for nogen Tid, men ikke, at man standser og sætter sig ned i Sandet eller paa en Sten paa Strandbredden og ser sig om og nyder Naturens Skønhed. Det er selvfølgelig ikke forbudt herved. Det er netop det, der er Formaalet.

Jeg maa, som jeg begyndte med, udtale min Glæde over, at man fra alle Sider har sluttet sig til de Principper og Ideer, der er nedlagte i det nærværende Lovforslag, og jeg haaber, at det skal lykkes at forhandle sig til Enighed med det ærede Ting om Redaktionen af Lovforslagets Enkeltheder.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Jeg vil takke den højtærede Minister for Besvarelsen af Spørgsmaalet med Hensyn til Udlændinges Adgang til at komme i Besiddelse af Jord. Jeg vil ogsaa takke for Ministerens velvillige Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Lovforslaget omhandlede Kommissionskendelser maatte kunne bringes frem for Domstolene, idet Ministeren udtalte, at det skulde han ikke have noget imod, dersom man mente, at det var gjort. Ministeren udtalte, at det kunde være en besværlig Vej, og det samme har jeg ogsaa antydnet i mit indledende Foredrag, men i hvert Fald maa det ordnes

paa den mest betryggende Maade i det hele taget for de paagældende Parter. I øvrigt skal jeg ikke opholde Tinget med at komme ind paa Detailbetragtninger, de kan jo nærmere behandles i det kommende Udvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Den højtærede Ministers Bemærkninger om Danmarksmonumentet viser, hvor forskellige Meninger der kan herske om vore Monumenter og Bygninger, og hvor uheldigt det vilde være, om en Fredningskommission, der maaske kunde blive politisk, eller hvad den nu blev, fik Adgang til at fjerne Monumenter. Jeg havde for Resten ikke i den Tale, jeg holdt, talt om at fjerne Monumenter. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg er ganske uenig med den højtærede Minister om det omtalte Monument og derfor er glad over, at vi ikke faar en Fredningskommission med Adgang til at fjerne sligt.

Skønt den højtærede Ministers Udtalelse om Adgangen til private Haver og Skibsværfter ikke helt tilfredsstillende mig, finder jeg det heldigt, at den højtærede Minister gjorde gældende, at Bemærkningerne i Lovforslaget ikke tilsigter at give Adgang til at tage Ophold i Folks Haver, men kun til at lægge Gangsti derigennem, hvor det er nødvendigt for at give Adgang til Stranden. Det har jeg netop selv erkendt kunde være hensigtsmæssigt at paabyde. Her er Tale om Adgang til Haver, der ligger langs Stranden, og jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes — jeg tror, det ligger i Ordene —, og jeg kan vel sige uden at blive misforstaaet: at der gives Adgang ikke alene paa tværs af, men ogsaa langs Stranden. Men det er dog altid noget, naar den højtærede Minister erkender, at der ikke kan være Tale om Ophold her, saa at Bemærkningerne til § 14 kun sigter til Ophold paa Sandstrækninger.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Koføed: Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det var ikke alene Bemærkningerne til § 2, der gjorde, at jeg udtalte Angst for, at Fredning af Bygninger sloges sammen med Fredningen af Naturmindesmærker. Jeg gjorde det, fordi jeg i det